

J. Corbett: Spiknutí za nárůstem rabování obchodů po celém světě

- CZ24 News | 29. srpna 2023

Prodejci v západních zemích jsou nuceni zavírat obchody kvůli rostoucím počtům rabování. Neděje se to pouze v USA, ale v Británii, Francii, Kanadě a dalších zemích. Jaká je skutečná příčina tohoto nárůstu? A kam to vede? Více v článku.

Pokud sledujete zprávy, jistě víte, že v posledních měsících se v USA rozmáhají krádeže a rabování v obchodech a že prodejci od San Franciska přes Portland až po Washington jsou nuceni zavírat obchody kvůli rostoucím ztrátám způsobeným stále drzejšími vloupáními.

Pravděpodobně také víte, že tento fenomén se neomezuje pouze na USA, ale že po vypuknutí pandemie došlo k nárůstu loupeží a krádeží i v Kanadě, Velké Británii, Francii, Austrálii a dalších zemích.

A nepochybně jste slyšeli různá vysvětlení tohoto jevu, která podávají věrní mediální mluvčí ovládaného paradigmatu dvou stran:

Zoufalí lidé se kvůli prudce rostoucí inflaci a krizi životních nákladů uchylují ke zločinu!

Ne, na vině jsou bezbožní politici z Kalifornie a „probuzená“ lůza, která se brání financování policie!

Ne, to ty pandemické lockdowny způsobily, že lidé zapomněli na základní slušnost!

Ne, za to mohou nelegální přistěhovalci!

Ne, je to organizované spiknutí maloobchodních pracovníků!

atd.

Na všech těchto vysvětleních je samozřejmě zrnko pravdy, ale žádné z nich nepostihuje skutečnou podstatu věci. Co tedy *skutečně stojí za* tímto prudkým nárůstem krádeží v maloobchodě? A ještě více, co mají mocní, kteří by neměli být, připraveno jako „řešení“ tohoto (generovaného) problému? Odpovědi vás možná překvapí.

Upgrade na placený

PROBLÉM

Ačkoli někteří lidé zpochybňují, že by krádeže v obchodech skutečně vzrostly, je stále těžší popřít, že dramatické krádeže v obchodech jsou v éře „Nového normálu“ stále běžnější.

Stačí se zeptat prodejců v Kalifornii, kde se skupiny zlodějů – a v některých případech dokonce organizované davy – denně dopouštějí stále odvážnějších loupeží a rabování.

A zloději se nezaměřují jen na luxusní prodejce (i když i na ně se zaměřují), ale také na malé a střední obchody a místní rodinné podniky.

Nejen v Kalifornii se vloupání vymykají kontrole. Podobný nárůst krádeží v obchodech zaznamenávají i v Seattlu, New Yorku, Portlandu, Chicagu a Washingtonu.

A není to problém jen v USA. Krádeže v obchodech jsou na vzestupu v Kanadě, Irsku, Velké Británii a dokonce i v Nizozemsku.

Krádeže v obchodech se v Anglii natolik zhoršily, že řetězec luxusních supermarketů Waitrose nyní nabízí policistům kávu zdarma, aby zvýšil přítomnost strážců zákona ve svých obchodech.

Co se to tu proboha děje? Existuje tolik vysvětlení této zdánlivě globální kriminality, kolik je mluvících hlav a autorů článků.

Obecně řečeno, levicoví komentátoři viní z problému systémové problémy, od chamtivosti podniků a prudce rostoucí inflace až po systémovou chudobu a utlačovatelský kapitalismus.

Pravicoví komentátoři mezitím přičítají vinu rozhodnutí pokrokových zákonodárců v podstatě dekriminlizovat krádeže v obchodech a neschopnosti orgánů činných v trestním řízení nastolit právo a pořádek tváří v tvář stále nepřátelštějším protipolicejním náladám.

Jako obvykle je na všech těchto tvrzeních něco pravdy. Žádný z těchto faktorů však není tak zásadně odlišný od situace před několika lety, aby mohl vysvětlit takový nárůst krádeží v maloobchodě. Určitě se tu musí dít něco většího, že?

Samozřejmě, že ano.

Zajímavou součástí tohoto šílenství, kterému se teprve začíná věnovat pozornost, je skutečnost, že k tomuto problému zřejmě přispívají i samotní prodejci. Nejenže se kalifornský senát snaží přijmout zákon, který by zaměstnancům zabránil konfrontovat zloděje v obchodech, ale stále více společností nyní přijímá oficiální politiku, která výslovně zakazuje svým zaměstnancům zasahovat v případě krádeže v obchodě, ať už je jakkoli zjevná. Letos v létě se společnosti Lowe's a Lululemon dostaly na titulní stránky novin, protože propustily zaměstnance, kteří se pokusili konfrontovat zloděje v obchodě. A minulý měsíc byl propuštěn zaměstnanec supermarketu v Coloradu za pouhé natočení zloděje v obchodě (za což byl pochválen místní policií).

Na první pohled není překvapením, že velké korporace a prodejci v kamenných obchodech zavedou politiku zákazu konfrontace. Obávají se právní odpovědnosti, která jim hrozí v případě, že konfrontace mezi zaměstnancem a zlodějem skončí zraněním nebo smrtí. Je tu však ještě zásadnější otázka, kterou si musíme položit, pokud chceme vědět, proč korporace propouštějí své vlastní zaměstnance, i když přicházejí o miliardy dolarů, nebo proč zákonodárci usilují o dekriminizaci krádeží v obchodech, i když krádeže v maloobchodech prudce rostou, nebo proč mainstreamová média účinně inzerují budoucím zlodějům, že nebudou stíháni nebo dokonce konfrontováni bez ohledu na to, jak zjevná je jejich trestná činnost. A tato otázka zní: *cui bono?* (komu to prospěje?)

REAKCE

Pokud jste obyčejný člověk, možná se divíte, jak by společnosti, politici nebo orgány činné v trestním řízení mohli mít prospěch ze zvýšeného počtu krádeží v obchodech. Když už nic jiného, tak je to přece jen únik pro ekonomiku, ne? A pokud by se nekontrolovalo, mohlo by to povzbudit zločince, aby své jednání vystupňovali do oblasti loupeží s přitěžujícími okolnostmi a násilných trestných činů, že?

Jak by mohl *mít* někdo z této kriminality *prospěch*?

Představme si však na chvíli, že nejste běžný, psychicky stabilní občan, který dodržuje zákony. Místo toho si představme, že jste psychopatický eugenik, který chce zavést technokratický policejní stát, v němž má naprostou kontrolu nad ekonomikou a každou transakcí, která se v ní odehrává. V *takovém* případě by se váš program mohl velmi lišit od programu průměrného člověka.

Můžete být například majitelem internetového obchodu, který chce zcela vyřadit z provozu běžné kamenné prodejny.

Nebo jste technokrat, který hledá způsoby, jak přimět veřejnost, aby akceptovala zvýšený biometrický dohled nad svými aktivitami, a jak ji přimět, aby při každé transakci předkládala svůj digitální průkaz totožnosti.

Nebo jste centrální bankéř, který doufá, že přiměje lidi, aby přijali novou bezhotovostní ekonomiku, kterou jim hodláte vnutit.

A pokud *je to tak*, pak je pro vás nárůst krádeží v obchodech (nebo dokonce *dojem* takového nárůstu) tím pravým řešením!

Jaká „opatření proti krádežím“ se nakonec zavádějí na základě této vlny maloobchodní kriminality?

Maloobchodníci se stále častěji rozhodují své výrobky uzamknout, čímž se k nakupujícím chovají jako ke zločincům – dokud se neprokáže opak – a dále jim zneprůjemňují nakupování.

Frustrovaní zákazníci se proto odvracejí od kamenných obchodů a slibují, že budou vše nakupovat na Amazonu. (Nebo, cyničtěji řečeno, postavy, které mohou, ale nemusí být úplně fiktivní, zveřejňují na TikToku videa, v nichž říkají, že se obracejí zády ke kamenným obchodům a slibují, že budou všechno kupovat na Amazonu, a získávají za to spoustu bulvárního tisku.)

Jiné obchody využívají strachu z krádeží jako zástěrku pro instalaci biometrických skenerů (rozuměj za účelem identifikace opakovaných zlodějů).

Jiní zase využívají hrozbu zlodějů jako záminku k urychlení svého programu bezhotovostního placení a připravují veřejnost na budoucnost (nebo spíš přítomnost?), kdy si budete muset stáhnout aplikaci nebo naskenovat otisk dlaně, abyste mohli vstoupit do obchodu, a veškeré zboží, které si odnesete, se vám automaticky připíše na účet.

Ano, jako obvykle je skutečná akce v tomto dramatu reakcí. Není podstatné, zda je problém krádeží v maloobchodě autentický, nebo zcela syntetický, zda jde o přirozený jev, nebo součást velkého spiknutí, zda se skutečně děje, nebo jde jen o vymyšlený mediální humbuk. Podstatné je, že jakmile *cítíte*, že problém je skutečný, rádoby sociální inženýři vědí, že mohou vyděšené veřejnosti předložit své předem připravené „řešení“ tohoto problému a většina s ním bude souhlasit.

„Samozřejmě, že v dnešní době potřebujeme k nakupování v reálném světě otisk prstu a sken oční duhovky. A samozřejmě už nemůžeme při nákupech používat hotovost. Jak jinak bychom mohli vyřešit krizi krádeží v obchodech?“

SKUTEČNÉ ŘEŠENÍ

Pokud tedy *nechceme jít* cestou, kterou technokraté předurčili, tedy zvýšením dohledu a bezhotovostní technologií, abychom „vyřešili“ krizi krádeží v obchodech, co vlastně můžeme udělat?

Jednou z nejjednodušších věcí, které si lze u nejbezostyšnějších organizovaných krádeží v obchodech všimnout, je společný jmenovatel těchto událostí: všechny se odehrávají ve velkých městských oblastech. Ve Smalltownu v Nowheresville neuvidíte bleskové davy desítek lidí rabujících v místním luxusním obchodě, už jen proto, že takové venkovské komunity nemají tendenci mít luxusní obchody. Takže v osobní rovině, po vzoru nedávného překvapivého hitu číslo jedna Jasona Aldeana, je možná jedním ze způsobů, jak se před tímto problémem chránit, přestěhovat se z velkých měst.

V širším měřítku však můžeme (jako obvykle) zjistit, jakým směrem bychom se měli ubírat, když budeme dělat přesný opak toho, co po nás chtějí Mocnosti, které by neměly být.

Pokud tedy chtějí, abychom se vyhýbali kamenným obchodům ve prospěch nakupování online, měli bychom podporovat kamenné obchody!

Pokud po nás chtějí, abychom se podvolili odevzdání otisků dlaně nebo stažení aplikace pro vstup do jejich obchodů, měli bychom obchody, které tyto systémy zavádějí, bojkotovat.

Pokud chtějí omezit nákupní zážitek na co nejdepersonalizovanější, počítačovou a bezduchou interakci – s uzamčenými produkty, bezhotovostními platbami a obchody bez zaměstnanců -, měli bychom se snažit vytvořit a podporovat živé, lidské interakce tváří v tvář, jaké známe z agory.

Moji čtenáři už vědí, co tato peer-to-peer ekonomika obnáší: lidé na volném trhu obchodují v hotovosti nebo měnách přežití, podporují místní pěstitele v REKO kroužcích a farmářských podílech, seznamují se s místními podniky a rozhodují se podporovat prodejce, kteří ukázali, že se postaví autoritářům.

A vy už budete vědět, jak to udělat: setkávat se s podobně smýšlejícími lidmi, budovat s nimi komunitu a zapojovat se do buycotů (bojkotování nákupu určitých produktů), abyste své zdroje (ať už ve formě hotovosti nebo doplňkové či alternativní měny nebo drahých kovů či decentralizované měny) nasměrovali k těm podnikům, které chcete podpořit.

Toho se technokraté bojí nejvíce: že místo toho, abychom panikařili a očekávali, že nás vlády a technokraté „ochrání“ před zlými lidmi tím, že s námi všemi budou zacházet jako s vězni a uzamknou společnost svou technologií zotročení, vezmeme věci do vlastních rukou, vyhneme se velkým korporacím a vládě a vytvoříme (a budeme hlídat) vlastní trh svobodných lidských bytostí.

Víme, co máme dělat, tak na co čekáme? Pojďme ven a udělejme to.

AUTOR: james Corbett

[ZDROJ](#)

Překlad: David Formánek/otevrisvoumyslCz